

d

1. Hogy - ha fel - in - dul az Is - ten,
 El - ker - get - tet - nek szer - te - len
 Min - den ő el - len - sé - gi.
 És el - fu - ta - mod - nak széj - jel
 Ő ha - ra - gos szí - ne e - lől
 Min - den ő gyű - lö - lö - i.
 Úgy el - ű - zet - nek hir - te - len,
 Mint a füst sem - mi - vé le - sen,
 El - vész min - den ő dol - gok;
 Mint vi - asz ol - vad a tűz - től,
 Úgy az ő ke - mény szí - né - től
 El - vesz - nek a go - no - szok.

2. De az igazak mindnyájan
 Örvendeznek nagy hívságban
 A kegyes Isten előtt;
 És víg szívvel énekelnek,
 Hogy ő kevély ellenségek
 Megszégyenült, elveszett.
 Nagy örömmel az Istennek,
 Énekeljétek nevének,
 Dicsérjétek, áldjátok;
 Ki pusztá földeken megyen,
 Kinek neve erős Isten:
 Őtet magasztaljátok!

10. Ellenségidet megbírod,
 Köztük helyezvén hajlékod
 Lakozol dicsőséggel.
 Áldott legyen az Úr Isten,
 Ki velünk ily nagy jól teszen,
 Látogat kegyességgel.
 Isten a mi segedelmünk,
 Kegyesen lakozik velünk,
 Őriz minket, népeit,
 Halál és élet kezében,
 Ő az erős örök Isten,
 Megtartja ő híveit.

16. Énekeljétek Istennek,
 Ki lakója az egeknek,
 Kiket teremtett régen.
 Holott nagy hatalmával ül,
 Honnan szava úgy megdördül,
 Hogy zeng és harsog minden.
 Dicsérjétek nagy hatalmát,
 Ki felséges méltóságát
 Izráelen láttatja!
 Kinek nagy erejét ott fönnt,
 Az égen és a felhőkön
 Senki sem tagadhatja.